ніч як вікно на схід мокра і довга
плакати треба вміти сказав професор
я не збираюся з вами складати договір
я лише хочу щоб ви не чіпали весел

в блисках епохи вода ні вашим ні нашим
кожен безсмертний сьогодні нагадує прищ
я утікаю подалі від цих відображень
але не чую як в мене всмоктався кліщ

міра життя — золотий порошок з аптеки
маска життя — поет від цементу сивий
може вже цього літа мене проклянуть ацтеки
кваптеся до світанку випити мою силу

маєте приклад і віру — бог бур'янів воскрес
маєте землю вроздріб — кожному по україні
лишіть мені тільки стежку якою не ходить пес
лишіть мені тільки стежку і я не залишу тіні